

Nezakonska mati ni opravičena pri nezakonskem očetu povračila alimentacijskih stroškov pro praeterito zahtevati, če ne dokaže, da je te stroške samo iz namena izdavalala, da bi pozneje nezakonskega očeta za povračilo pozvala.

A. prosila je v svoji proti B—u vloženi paternitetni tožbi, da bi se jej prisodilo povračilo vseh med šestimi leti za otroka založenih stroškov.

C. kr. okrajna sodnija v Kolinu je z rzsodbo od 31. julija 1881, št. 9759, zahtevo gledé alimentacije popolno odbila iz

razlogov,

„da je dolžnost starišev po §. 139. in 166. obč. drž. zak. za primerno izdržavanje, odgojo in preskrbljenje otrok skrbeti; in če je tudi v prvi vrsti oče k temu zavezan, tako mati vender nima pravice, da bi povračilo za otroka napravljenih izdaj zahtevati smela, ker je pri tem samo svojo dolžnost izpolnila.“

C. kr. nadsodnija v Pragi potrdila je z odločbo od 16. novembra 1881, št. 31068. prvosodnijsko rzsodbo iz teh le

razlogov:

Odbitje tožbe gledé povračila alimentacij pro praeterito utemeljeno je v zakonu, ker nezakonska mati, ki je dosedaj otroka sama redila in izdržavala, bila bi po §. 1042. obč. drž. zak. samo tedaj k odškodnine zahtevanju opravičena, če bi dokazati mogla, da je stroške za nezakonskega očeta in z namenom zakladala, da bi pozneje pri tem povračila iskala. Ta dokaz pa se ni izpeljal; pač pa se mora iz okoliščine, da je bilo materi stanovanje in premoženje nezakonskega očeta znano, in da ga vender ni pozvala, da bi skrbel za otroka, in iz okoliščine, da je sama skrbela za otroka, po vsi pravici sklepati, da je za svojega otroka zatagadelj skrbela, ker je bila k temu — če tudi še le v drugi vrsti — po §§. 166. in 167. obč. drž. zak. zavezana, tako da na §. 1042. obč. drž. zak. oprta tožbe zahteva nima zakonite podlage.

C. kr. najvišji sodni dvor je z določbo od 16. februarja 1882, št. 1247, tožnice revizijsko pritožbo odbil.

Razlogi:

Če se premisli, da je nezakonska mati še le sedaj, ko je šest let po otrokovem rojstvu preteklo, proti nezakonskemu očetu tožbo zavoljo očetstva in zavoljo izpolnitve očetnih zavez vložila, da je ves ta čas za izrejo in izdrževanje otroka sama skrbela, da ni med tem časom nikedar toženega kot očeta otrokovega imenovala, ter od njega, da si jej je njegovo stanovanje in premoženje znano bilo, nikedar kake pripomoči za otroka zahtevala, potem ne more tožnica trditi, da je med šestimi leti stroške za otroka mesto toženega zalagala, in da ima vsled tega po §. 1042. obč. drž. zak. pravico, odškodnino zahtevati; to pa toliko manj, ker je po §. 166. obč. drž. zak. tudi mati nezakonskega otroka zavezana, za njega skrbeti, in ker tožnica ni trdila, in tudi ne dokazala, da je stroške za otroka iz namena zakladala, da bi pozneje odškodnino pri nezakonskem očetu zahtevala.

JU. dr. Miroslav Pacák.

K §. 37. jurisdik. norme.

T. Feigel, protokolirani kupec iz Fünfhausa, po dr. Fleischer-ju, tožil je zapuščino Antona Kukla iz Ljubljane, po dr. Sajovicu, zavoljo 385 gld. c. s. c.

C. kr. m. del. okrajna sodnija v Ljubljani je z razsodbo od 27. februarja 1882, št. 1886, v tej pravdi za pravico spoznala:

„Vstrežaje ugovoru nekompetence te c. kr. okrajne sodnije razsodi se, da v tožbi de praes. 14. maja 1881, št. 10862, izrečena, v repliki gledé terjatvinega zneska skrčena, in v končnem govoru glede osebe toženega modificirana zahteva: gospa Marija Kukla kot glavni dedič po Antonu Kukla, naj se obsodi, da mi ima iztoženi restringirani znesek pr. 300 gld. 90 kr., 6% interese od 2. maja 1881, in sodnijske stroške v 14. dneh pod eksekucijo poplačati — pred to sodnijo ni dopuščena; pač pa ima tožnik toženi 110 gld. 70 kr. sodnijskih stroškov v 14. dneh pod eksekucijo poplačati.

Razlogi te razsodbe so naslednji: